

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 11S/19/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3021200098
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Radičová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3021200098.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Radičovej a členov senátu JUDr. Rastislava Dluhoša, PhD. a JUDr. Jozefa Šuleka, v právnej veci žalobcu: R. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX, XXX XX X., štátny príslušník L. J., právne zast.: V. M. K., B., advokátka, F. N. Z. & K., so sídlom W. I. XX, XXX XX E., proti žalovanému: L. K. Z. Z., so sídlom M. XX, XXX XX Z. Z., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. B.-K.-Z zo dňa XX. januára XXXX, takto

rozhodol:

Krajský súd zrušuje rozhodnutie žalovaného L. K. Z. Z. č. B.-K.-Z zo dňa XX.XX.XXXX a rozhodnutie T. cudzineckej polície B. zboru G. č. B.-K.-Z zo dňa XX.XX.XXXX a vec vráca prvostupňovému správne mu orgánu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 100 %.

odôvodnenie:

1. Správnu žalobou doručenu Krajskému súdu v Trenčíne (ďalej aj „správny súd“) dňa 04.04.2021 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti v záhlaví uvedeného rozhodnutia žalovaného, ktorým bolo v zmysle § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov potvrdené rozhodnutie B. zboru G., T. č. B.-K.-Z zo dňa XX.XX.XXXX, ktorým bola v zmysle § 48 ods. 2 písm. h) zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zamietnutá žiadosť žalobcu ako štátnemu príslušníkovi U. republiky o udelenie trvalého pobytu vymedzeného v § 43 ods. 1 písm. e) citovaného zákona.

2. Žalobca v podanej žalobe uviedol, že napadnutým rozhodnutím žalovaného bol ukrátený na svojich právach, rozhodnutia považuje za nezákonné, neodôvodnené, a preto arbitrárne a nepreskúmateľné, nie sú zrejmé skutkové a právne skutočnosti, na základe ktorých mu bola zamietnutá žiadosť o udelenie trvalého pobytu na území M. republiky a žiadal, aby správny súd zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného a I. stupňového správneho orgánu a vec vrátil na ďalšie konanie, žalobcovi priznal náhradu trov konania.

3. Žalobca pricestoval na územie SR za účelom rozvoja podnikania v oblasti akvakultúry, zaoberajúcim sa inovatívnym chovom kreviet, usadil sa v obci X. a v roku XXXX založil obchodnú spoločnosť W. M. s.r.o., za vlastné finančné prostriedky vybudoval startup - malý funkčný model farmy kreviet. Spoločnosť založená žalobcom bola účastníkom viacerých medzinárodných výstav a reprezentovala M. republiku. Podnikateľská činnosť žalobcu zaujala i Ministerstvo pôdohospodárstva SR, predsedu parlamentu p. F. X., ktorý sa rozhodol podporiť žalobcu a jeho manželku s udelením trvalého pobytu na území SR alebo udelením štátneho občianstva SR, pričom v nadväznosti na tento príslub MPaRV SR a MV SR vydali listiny, že udelenie trvalého pobytu žalobcovi na území SR je v záujme Slovenskej republiky.

4. Žalobca dňa 04.03.2020 podal na T. H. PZ G. žiadosť o udelenie trvalého pobytu na X rokov, na základe čoho I. stupňový správny orgán začal administratívne konanie o udelenie trvalého pobytu žalobcovi podľa § 43 ods. 1 písm. e) Zákona o pobyte cudzincov, teda v záujme SR.

5. Žalobca v žalobe poukázal na list Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR zo dňa 24.02.2020, č. z. XXXX/XXXX, v ktorom potvrdilo, že udelenie povolenia na trvalý pobyt žalobcovi je v záujme Slovenskej republiky a tiež na stanovisko ÚH a CP Z. sp. zn. B.-K.-T zo dňa 11.03.2020, ktoré tiež odporučilo žalobcovi udeliť trvalý pobyt v záujme SR. Na uvedené dôkazy správne orgány neprihliadli a vec posudzovali tak, ako keby žiadosť podal subjekt bez pozitívneho stanoviska, teda bez záujmu SR na udelení trvalého pobytu. K zamietnutiu žiadosti žalobcovi došlo na základe negatívneho stanoviska Slovenskej informačnej služby (ďalej len „SIS“) a to bez toho, aby bol žalobca ako dotknutá osoba pred vydaním rozhodnutia oboznámený s podstatou dôvodov a dôkazov, na ktorých žalovaný založil svoje rozhodnutie.

6. Žalobca v podanej žalobe ďalej namietal písomnosť doručenú I. stupňovému správne mu orgánu dňa 24.04.2020 P. K. B. B. zboru Z. (ďalej len „U. P PZ Z.“) č. p.: B.-K.-T ktorým bolo I. stupňovému správne mu orgánu oznámené, že v prípade žalobcu majú zabezpečiť postup podľa § 48 ods. 2 písm. h) alebo § 50 ods. 1 písm. a) z. č. 404/2021 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Z o PC“). Žalobca poukázal na to, že v tomto liste nie je uvádzané, že bolo doručené stanovisko SIS, i keď pre postup uvedený v písomnosti, sa toto vždy uvádza (spisové číslo a dátum) a naň sa odvoláva.

7. Správny orgán I. stupňa následne zaslal žalobcovi výzvu na vyjadrenie sa k podkladom pred vydaním rozhodnutia, pričom žalobca sa z výzvy nedozvedel o existencii zamietavého stanoviska SIS - kedy malo byť vydané, pod akou spisovou značkou a kedy bolo správne mu orgánu doručené. Žalobca poukázal na znenie ust. § 125 ods. 6 Z o PC a vyslovil názor, že ak stanovisko SIS v zákonnej lehote bolo zaslané, malo byť doručené I. stupňovému správne mu orgánu, ktorý stanovisko žiadal a nie U. PZ P Z.. Písomnosť od U. PZ P Z. nie je písomnosťou podľa § 125 ods. 6 Z o PC, zakladajúcou dôvod na postup podľa § 48 ods. 2 písm. h).

8. Žalobca vo svojom liste I. stupňovému správne mu orgánu žiadal o zaslanie informácií, kedy bolo nesúhlasné stanovisko M. vydané, pod akou spisovou značkou a kedy bolo žalovanému doručené, zároveň žiadal, aby správny orgán opätovne v súlade s § 125 ods. 6 Z o PC požiadal SIS o stanovisko.

9. Žalobca v podanej žalobe namietal úradný záznam zo dňa 28.07.2020, z ktorého vyplýva, že zástupca riaditeľa T. PZ G. kpt. Z. R. G. sa oboznámila so stanoviskom M. č. k. M.-XX/XX-V-XX-X/XXXX-S zo dňa 25.03.2020 na U. P PZ Z., zaevidované na meno žalobcu dňa 24.04.2020. Poukázal na ustálenú súdnu prax, v zmysle ktorej úradný záznam nie je dôkazným prostriedkom. V danom prípade sa administratívne konanie začalo dňa 04.03.2020 a až dňa 28.07.2020 bol I. stupňový správny orgán oboznámený so stanoviskom SIS a to až potom, ako žalobca poukázal na vážne nedostatky v administratívnom konaní. Vzhľadom k tomu má žalobca vážne pochybnosti o reálnej existencii stanoviska M. zo dňa XX.XX.XXXX, prípadne o jeho antitativovaní.

10. Žalobca ďalej v žalobe poukázal na základné právo na súdnu ochranu v správne m konaní, správny orgán musí mať zákonom uloženú povinnosť oznámiť dotknutej osobe aspoň podstatu dôvodov týkajúcich sa verejnej bezpečnosti, ktoré tvoria základ rozhodnutia správne ho orgánu. Žalobca v žalobe nerozporoval, že vyjadrenie SIS v danom prípade je utajovanou skutočnosťou, a preto podlieha osobitnému režimu podľa Zákona o ochrane utajovaných skutočností, avšak poukázal na ust. § 23 ods. 2 Správne ho poriadku, podľa ktorého je správny orgán povinný urobiť opatrenie, aby sa postupom podľa ods. 1 a 2 (nazeranie do spisu) nesprístupnila utajovaná skutočnosť, ako i na to, že podľa Zákona o ochrane utajovaných skutočností, má advokát na základe súhlasu vedúceho, do ktorého pôsobnosti utajovaná skutočnosť patrí, právo jednorazovo sa s ňou oboznámiť v rozsahu potrebnom na konanie, podpísaním mlčanlivosti a po poučení o povinnostiach pri ochrane utajovaných skutočností a pri možných dôsledkoch ich porušenia sa zaväzuje neoznámiť ich dotknutej osobe, ktorú v konaní zastupuje. S utajovanou skutočnosťou je zákonom daná možnosť oboznámiť sa aj súdu v rámci súdne ho prieskumu. V demokratickom právne m štáte je neprípustné, aby policajný útvar vydal rozhodnutie,

ktorého odôvodnenie bude obsahovať iba konštatovanie o nesúhlasnom stanovisku SIS, bez toho, aby sa dotknutá osoba pred rozhodnutím mohla oboznámiť s podstatou dôvodov a dôkazov, na ktorých je rozhodnutie založené. Takýmto postupom žalobca sa nemôže brániť a predkladať dôkazy na svoju obranu, keďže ani nevie, z akých dôvodov predstavuje hrozbu pre Slovenskú republiku. Žalobca požiadal o odtajnenie stanoviska M. listom zo dňa 25.03.2020, avšak z praxe vie, že SIS tak neurobí, takže sa nikdy nedozvie dôvody nesúhlasného stanoviska, pričom každé stanovisko - nesúhlas, by malo byť zdôvodnené.

11. Žalobca poukázal na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS X/XXXX z 12. decembra 2018, podľa ktorého má správny orgán zákonnú povinnosť, ak časť administratívneho spisu podlieha utajeniu, aby prijal také postupy a úkony, aby účastník správneho konania bol pri výkone svojho zákonného práva podľa § 33 ods. 1, 2 Správneho poriadku oboznámený aspoň s podstatnými dôvodmi - dôkazmi, ktoré by mohli tvoriť základ budúceho rozhodnutia. Postupom I. stupňového správneho orgánu bola žalobcovi odňatá možnosť vyjadriť sa ku všetkým dôkazom, navrhovať ďalšie dôkazy. Zásada materiálnej pravdy v správnom konaní, vyjadruje požiadavku, aby správny orgán úplne a presne zistil skutočný stav, zaobstaral si dôkazy potrebné pre rozhodnutie. Za dostatočné zistenie skutkového stavu nemožno považovať iba abstraktný dôkaz uvedený v odôvodnení rozhodnutia o splnení zákonných podmienok - t. j., že podľa stanoviska SIS predstavuje účastník konania hrozbu ohrozenia bezpečnosti štátu a verejného poriadku, s tým, že sa jedná o utajovanú skutočnosť, pričom sa jedná o podstatný, rozhodujúci a jediný dôkaz. Žalobca upozornil, že voči nemu nebolo nikdy vedené žiadne trestné konanie, či už na území SR alebo U., či iného štátu a nemá žiadnu vedomosť o tom, že by mohol byť akýmkoľvek spôsobom nebezpečný pre záujmy M. republiky.

12. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Poukázal na priebeh administratívneho konania a zotrval na záveroch uvedených v napadnutom rozhodnutí. Pri vydávaní tohto rozhodnutia vychádzal prioritne z právnej normy upravujúcej pobyt cudzincov, ale neopomenul ani ustanovenia Správneho poriadku, zákon č. 46/1993 Z. z. o Slovenskej informačnej službe a zákon č. 215/2014 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností, Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd. O žiadosti žalobcu bolo rozhodované podľa § 43 ods. 1 písm. e) Z o PC, pričom prihliadal i na ust. paragrafu 48 ods. 2 písm. h) Z o PC a jeho povinnosti zamietnuť žiadosť o udelenie trvalého pobytu v prípade nesúhlasného stanoviska SIS s udelením trvalého pobytu. Ide o kogentné zákonné ustanovenie, ktoré striktné prikazuje policajnému orgánu predmetnú žiadosť zamietnuť ak nastanú dôvody uvedené v ust. § 48 ods. 2 Z o PC, čo je i prípad žalobcu. I. stupňový správny orgán sa v rámci utajovaného režimu dňa 28.07.2020 oboznámil s nesúhlasným stanoviskom M. číslo M.-XX/XX-V-XX-X/XXXX-S zo dňa 25.03.2020 k osobe žalobcu, ktoré si vyžiadal podľa § 125 ods. 6 Z o PC dňa 08.03.2020. Napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zásadou zákonnosti a vychádzalo zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu.

13. K námietke žalobcu týkajúcej sa porušenia jeho práv žalovaný uviedol, že námietka je nedôvodná, o čom svedčí aj jednoznačný záver N. prokuratúry v G. v písomnosti č. Kd XXX/XX/XXXX-X zo dňa XX.XX.XXXX. K listinám potvrdzujúcim záujem Slovenskej republiky na udelení trvalého pobytu žalobcovi uviedol, že sú pre predmetné konanie úplne irelevantné, pretože žiadna verejne činná osoba, predstaviteľ štátneho orgánu, nemôže byť svojim príslubom alebo záujmom nadriadená zákonným požiadavkám. Všetky písomnosti, na ktoré žalobca v žalobe poukazuje, ktorých obsah je v prospech žalobcu, žalovaný vzal na vedomie, sú riadne evidované v spisovom materiáli, avšak v konaní sú posudzované viaceré podmienky uvedené v Z o PC ako napr. stanovisko M. podľa § 125 ods. 6 uvedeného zákona, ktoré bolo vydané dňa 25.03.2020, na P. P PZ zaevidované dňa 03.04.2020, z čoho je zrejmé, v čase vydávania pozitívnych stanovísk pre žalobcu P. P PZ ani W. poľnohospodárstva a rozvoja vidieka SR nemohli vedieť o dôvodoch, na základe ktorých SIS nesúhlasné stanovisko vydala, pretože sa jedná o utajované skutočnosti. Žalovaný má zároveň za to, že vzhľadom k nesúhlasnému stanovisku SIS nemal inú než zákonnú možnosť zamietnuť žiadosť žalobcu, pričom zdôraznil, že správne orgány nemôžu svojvoľne spochybňovať závery M. alebo zasahovať do jej kompetencií. Prvostupňový správny orgán v konaní nedisponoval oprávnením na odtajnenie obsahu informácie M. a vzhľadom na charakter utajenia informácie M. podľa druhej vety § 2 ods. 7 z. č. 46/1993 Z. z. o SIS nebolo možné, aby obsah informácie bližšie špecifikoval.

14. K námietke žalobcu týkajúcej sa procesného postupu, keď písomnosť M. nebola doručená I. stupňovému správny orgánu, ale P. P PZ, ktoré o tejto skutočnosti informovalo I. stupňový správny

orgán uviedol, že ide o bežný interný postup, keď všetky písomnosti od M. sú ukladané a archivované na P. P PZ, ktoré obdržanie takejto listiny oznámi listom príslušnému správne orgánu a následne kompetentná osoba tohto orgánu sa má oboznámiť s písomnosťou na P. P PZ. V danom prípade sa kompetentná osoba oboznámila s písomnosťou od M. číslo M.-XX/XX-V-XX-X/XXXX-S zo dňa XX.XX.XXXX a všetky informácie ako číslo písomnosti, dátum vyhotovenia a doručenia, oznámila aj žalobcovi.

15. K námietke žalobcu, týkajúcej sa úradného záznamu o oboznámení sa s utajovanou skutočnosťou zo dňa 28.07.2020, žalovaný uviedol, že je výstupom z dôkazného prostriedku, ktorý pre svoju povahu nemôže tvoriť súčasť administratívneho spisu a nemôže byť sprístupnený ani účastníkovi konania - žalobcovi. Žalovaný sa v odvolacom konaní zaoberal so všetkými námietkami žalobcu a dostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie, kde žalobcovi ozrejmil, že správne orgány nedisponujú oprávnením na odtajnenie obsahu informácie SIS a uvádzať v rozhodnutí konkrétne dôvody, pretože skutočnosti, ktoré boli obsahom informácie, podliehajúce Zákonom o ochrane utajovaných skutočností, zároveň žalovaný zdôraznil, že Zákon o pobyte cudzincov nestanovuje povinnosť SIS, aby v prípade nesúhlasného stanoviska poskytovaného podľa § 125 ods. 6 uvedeného zákona, bolo odôvodnenie stanoviska jeho súčasťou.

16. K námietke žalobcu o porušení jeho práva vyjadriť sa ku všetkým dôkazom žalovaný uviedol, že I. stupňový správny orgán v zmysle § 3 ods. 2 Správneho poriadku postupoval v úzkej súčinnosti so žalobcom a dal mu možnosť uplatniť jeho práva, najmä vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia a navrhovať dôkazy, vyhovel i návrhu žalobcu na prerušenie konania. Práva žalobcu neboli žiadnym spôsobom správnymi orgánmi dotknuté ani upreté, nakoľko mu správny orgán neodňal možnosť vyjadriť sa k veci a k vykonaným dôkazom. Pokiaľ žalobca poukazoval v žalobe na jednotlivé rozsudky, žalovaný má za to, že každý z uvedených prípadov je špecifický a boli vydané v čase, keď platili iné ustanovenia Z o PC, ktorý bol viackrát novelizovaný a došlo v ňom k zásadným zmenám aj v ustanoveniach, ktoré sa týkajú prejednávanej veci.

17. Žalobca v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného zotrval na dôvodoch podanej žaloby, opätovne poukázal na postup I. stupňového správneho orgánu týkajúci sa stanoviska SIS s tým, že má vážne pochybnosti o reálnej existencii stanoviska SIS zo dňa 25.03.2020. Opätovne poukázal na Nález ÚS SR sp. zn. PL.ÚS 8/2016 z 12. decembra 2018, v zmysle ktorého má prvostupňový právny orgán zákonnú povinnosť, ak nejaká časť administratívneho spisu podlieha utajeniu, aby prijal taký postup a úkony, aby žalobca bol pri výkone práva podľa § 33 ods. 1, 2 Správneho poriadku oboznámený aspoň s podstatnými dôvodmi - dôkazmi, ktoré by mali tvoriť základ budúceho rozhodnutia. K právu účastníka byť oboznámený s podkladmi rozhodnutia poukázal i na ďalšie rozhodnutia NS SR a to rozhodnutia pod sp. zn. 3Szd/7/2009 a sp. zn. 5Sžo 70/2015 zo dňa 30.05.2017.

18. Žalovaný v duplike zotrval na svojom písomnom vyjadrení k žalobe a žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

19. Krajský súd v Trenčíne ako vecne a miestne príslušný správny súd preskúmal správnu žalobou napadnuté rozhodnutie a postup žalovaného v rozsahu a z dôvodov uvedených v správnej žalobe, vychádzajúc zo skutkového stavu v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia. Po zistení, že žaloba bola podaná riadne zastúpenou oprávnenou osobou, v zákonnej lehote a proti rozhodnutiu, ktoré je spôsobilým predmetom súdneho prieskumu v rámci správneho súdnictva, nariadil na prejednanie veci pojednávanie, nakoľko o jeho nariadenie požiadal žalobca a dospel k záveru, že žalobe je potrebné priznať úspech.

20. Predmetom súdneho prieskumu v prejednávanej veci bolo preskúmanie zákonnosti postupu správnych orgánov a vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia v konaní o žiadosti žalobcu o udelenie trvalého pobytu na päť rokov na území Slovenskej republiky.

21. Z administratívneho spisu predloženého žalovaným správny súd zistil nasledovné:

- Dňa 04.03.2020 podal žalobca, ktorý je štátnym príslušníkom U., na prvostupňový správny orgán žiadosť o udelenie trvalého pobytu na X rokov, číslo žiadosti B.-K.-Z ku ktorej pripojil doklady požadované zákonom, vrátane listu Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR zo dňa 24. februára 2020,

č. z. 8958/2020, z obsahu ktorého vyplýva, že ministerstvo potvrdzuje, že udelenie povolenia na trvalý pobyt žalobcovi na území Slovenskej republiky je v záujme Slovenskej republiky.

- Dňa 08.03.2020 prvostupňový správny orgán zaslal SIS a Ministerstvu obrany SR, Vojenské spravodajstvo žiadosť o vyjadrenie podľa § 125 ods. 6 z. č. 404/2011 Z. z. k udeleniu pobytu podľa § 43 žalobcovi. Zároveň v uvedený deň I. stupňový správny orgán poslal žiadosť o stanovisko, vzhľadom k dokladom predloženým žalobcom, v zmysle ktorých ide o žiadosť podanú podľa § 43 ods. 1 písm. e) Z o PC, i na ÚK. P PZ Z.. Všetky žiadosti boli zasielané pod číslom žiadosti B.-HCP-Z PP.

- Dňa 24.03.2020 bolo I. stupňovému správne mu orgánu doručené stanovisko P. P PZ Z., podľa ktorého je možné žalobcovi udeliť trvalý pobyt na území SR, nakoľko jeho pobyt je v záujme M. republiky.

- Dňa 24.04.2020 bola I. stupňovému správne mu orgánu doručená informácia k žiadosti žalobcu o udelenie trvalého pobytu od P. P PZ Z., z ktorej vyplýva, že s poukazom na žiadosť B.-K.-Z zo dňa 08.03.2020 (poznámka súdu: ide o žiadosť zaslanú SIS), majú zabezpečiť postup útvaru v riadiacej pôsobnosti podľa § 48 ods. 2 písm. h) alebo § 50 ods. 1 písm. a) z. č. 404/2011 Z. z.

- V administratívnom spise sa následne nachádza usmernenie MV SR - P. P PZ Z. k postupu policajného útvaru v prípade nesúhlasu M. a O. spravodajstva s udelením pobytu z dôvodu zabezpečenia jednotného postupu vo veci rozhodovania o udelení pobytu. Z obsahu tohto usmernenia vyplýva, že po doručení stanoviska M. alebo VS, bude T. P. P PZ písomne informovať príslušné T. PZ o tom, že ku konkrétnej žiadosti o pobyt SIS alebo VS vydalo nesúhlasné stanovisko. Po doručení tejto informácie zabezpečí T. PZ postup v prípadoch trvalého pobytu podľa § 48 ods. 2 písm. h) Z o PC.

- Dňa 27.04.2020 I. stupňový správny orgán vykonal vyhodnotenie žiadosti žalobcu o udelenie trvalého pobytu v zmysle § 43 ods. 1 písm. e) Z o PC so záverom neudeliť trvalý pobyt z dôvodu nesúhlasného stanoviska SIS.

- Dňa 27.04.2020 bola zaslaná žalobcovi výzva na vyjadrenie sa v lehote 10 dní k podkladom pred vydaním rozhodnutia, vrátane poučenia o možnosti nahliadnuť do administratívneho spisu. Žalobca písomne požiadal o predĺženie lehoty na vyjadrenie sa. Žiadosti žalobcu správny orgán vyhovel a dňa 05.05.2020 predĺžil lehotu na vyjadrenie sa k podkladom rozhodnutia o 10 dní.

- Žalobca v písomnom vyjadrení k podkladom pred vydaním rozhodnutia poukázal na ust. § 3, 32 a 33 Správneho poriadku a namietal, že stanovisko SIS podané podľa § 125 ods. 6 Z o PC nie je súčasťou administratívneho spisu a poukázal na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu SR, týkajúce sa práv účastníka konania, a to i v spojitosti s ochranou utajovaných skutočností. Správny orgán mu odmietol sprístupniť obsah stanovisko SIS, resp. oznámiť mu aspoň podstatu dôvodov nesúhlasného stanoviska, a preto sa k tomuto podkladu rozhodnutia nemôže vyjadriť, navrhovať dôkazy a účinne uplatniť prostriedky obhajoby (obransy), čím nemôže realizovať svoje zákonné právo podľa § 33 ods. 1, 2 Správneho poriadku. Poukázal na to, že je vysokoškolsky vzdelanou osobou, nikdy nebolo voči nemu vedené trestné konanie a nemá žiadnu vedomosť o tom, že by bol pre Slovenskú republiku nebezpečnou osobou. Žiadal, aby správny orgán mu sprístupnil na oboznámenie sa stanovisko SIS, resp. aspoň jeho podstatný obsah a dôvody. Zároveň žalobca zaslal správne mu orgánu návrh na prerušenie konania z dôvodu, že podal podnet na N. prokuratúru v G. (opis pripojil k návrhu), v ktorom žiadal vydanie prokurátorského upozornenia z dôvodu nezákonnosti postupu správneho orgánu v danej veci.

- Dňa 21.05.2020 I. stupňový správny orgán vydal rozhodnutie Č. p.: B.-K.-Z PP, ktorým podľa § 29 ods. 2 Správneho poriadku prerušil konanie na dobu 30 dní. Zároveň vzhľadom k žiadosti žalobcu o sprístupnenie stanoviska SIS žiadal od P. P PZ Z. informáciu, kto je pôvodcom písomnosti v zmysle § 125 ods. 6 Z o PC, či písomnosť podlieha utajovanému režimu a kde je táto písomnosť uložená, evidovaná a za akých podmienok sa s ňou môže účastník konania oboznámiť.

- Podaním zo dňa 18.05.2020 si administratívny spis správneho orgánu vyžiadala N. prokuratúra G., ktorá ho dňa 05.06.2020 správne mu orgánu vrátila s prísom zaslaným žalobcovi - jeho právne mu zástupcovi, o odložení jeho podania, keď nezistili porušenie práv účastníka konania.

- Dňa 05.06.2020 bola správne mu orgánu doručená odpoveď na žiadosť o informácie zo dňa 21.05.2020 od P. P PZ Z., v ktorej mu bolo oznámené, že je potrebné v danej veci postupovať podľa usmernenia zo dňa 21.03.2019, písomnosť od SIS podlieha utajovanému režimu a teda je zrejmé, že účastník konania sa s ňou nemôže oboznámiť.

- Dňa 25.6.2020 žalobca zaslal správne mu orgánu návrh na doplnenie dokazovania a žiadal, aby správny orgán opätovne v súlade s § 125 ods. 6 Z o PC požiadal o stanovisko SIS, kde poukáže aj na kladné hodnotenie účastníka konania.

- Dňa 30.06.2020 správny orgán požiadal ÚHCP P PZ Z. o oznámenie, týkajúce sa stanoviska SIS, na ktoré dostal dňa 13.07.2020 odpoveď, aby sa riaditeľ

I. stupňového správneho orgánu alebo v jeho neprítomnosti zástupca dostavil na odbor cudzineckej polície Prezídium PZ za účelom osobného oboznámenia sa s predmetnými písomnosťami utajovaného charakteru.

- Z úradného záznamu zo dňa 28.07.2020 vyplýva, že v uvedený deň sa zástupkyňa riaditeľa I. stupňového správneho orgánu oboznámila so stanoviskom SIS číslo: SIS-XX/XX-V-XX-X/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX na ÚHCP P PZ Z., zaevidované dňa 03.04.2020 na meno žalobcu. Po oboznámení ZR T. PZ G. oboznámil spracovateľa, že stanovisko SIS obsahuje nesúhlas s udelením trvalého pobytu pre „vyššie uvedenú cudzinku“ a je namieste postup v zmysle § 48 ods. 2 písm. h) Z o PC. Úradný záznam spracoval npor. Bc. R. a zástupkyňa riaditeľa ho vzala na vedomie.

- Dňa 30.07.2020 do spisu nazrel právny zástupca účastníka konania, ktorý sa následne písomne opätovne vyjadril k podkladom pred vydaním rozhodnutia, poukázal na porušenie ustanovení §§ 125 ods. 6, 45 ods. 9 Z o PC a §§ 3 ods. 4, 5 a 32 ods. 1 Správneho poriadku, Čl. 46 ods. 1, 2 Ústavy SR. Zároveň opätovne podal návrh na prerušenie správneho konania z dôvodu, že podal ďalší podnet na vydanie prokurátorského opatrenia na N. prokuratúru G. a požiadal SIS o odtajnenie stanoviska.

- Rozhodnutím Č.p.: B.-K.-Z zo dňa 06.08.2020 prvostupňový správny orgán opätovne konanie podľa § 29 ods. 2 Správneho poriadku prerušil na dobu 30 dní a zároveň požiadal listom zo dňa 03.08.2020 M. informačnú službu o poskytnutie informácií z dôvodov smerujúcich k ust. § 2 ods. X písm. l) Z o PC, pre ktoré nie je možné žalobcovi pobyt udeliť, pričom tieto informácie by mali byť v takej forme a kvalite, aby policajný útvar vedel v rámci odôvodnenia rozhodnutia dostatočne preukázať, že pobyt štátneho príslušníka tretej krajiny je hrozbou pre bezpečnosť štátu. Tiež žiadal o oznámenie, či M. trvá na svojom stanovisku zo dňa 25.03.2020 ohľadom žiadosti žalobcu.

- SIS v písomnej odpovedi na žiadosť správneho orgánu listom doručeným dňa 03.09. 2020 oznámila, že ust. §-u 125 ods. 6 Z o PC jej zverilo právomoc v rozsahu jej pôsobnosti, prihladnuc najmä na bezpečnostné záujmy štátu zaujať stanovisko k žiadosti o udelenie trvalého pobytu štátneho príslušníka tretej krajiny a neustanovilo jej povinnosť odôvodniť toto stanovisko. Ak by v odôvodnení uviedli opis zisteného stavu, hrozí odkrytie zdroja poznatkov, prípadne spôsob ich získania, čím by došlo k zmareniu jej činnosti, prípadne i k ohrozeniu zvrchovanosti a bezpečnosti M. republiky. Z uvedených dôvodov SIS trvá na svojom postupe pri zasielaní nesúhlasného stanoviska bez nutnosti jeho odôvodnenia. Zároveň oznámila, že naďalej trvá na stanovisku uvedenom v písomnosti č. M.-XX/XX-V-XX-X/XXXX-S zo dňa 25.03.2020.

- Dňa 30.09.2020 žalobca na správny orgán doručil ďalší návrh na prerušenie konania z dôvodu, že N. prokuratúra v G. ešte nerozhodla o jeho podnete na vydanie prokurátorského upozornenia z dôvodu nezákonného postupu správneho orgánu v administratívnom konaní.

- Správny orgán listom zo dňa 02.10.2020 žalobcovi oznámil, že predmetné konanie už bolo 2-krát prerušené na návrh žalobcu a nakoľko v návrhu zo dňa 30.09.2020 neuviedol žiadne nové skutočnosti, aby bol naplnený dôvod na prerušenie konania, jeho návrhu nie je možné vyhovieť.

- Dňa 12.10.2020 I. stupňový správny orgán vydal rozhodnutie Č. p.: B.-K.-Z ktorým žiadosť žalobcu o udelenie trvalého pobytu na území M. republiky v zmysle § 43 ods. 1 písm. e) Z o PC zamietol podľa § 48 ods. 2 písm. h) Z o PC. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na priebeh správneho konania a zákonné ustanovenia, podľa ktorých v danej veci rozhodoval a na ktoré prihladal a na zamietavé stanovisko SIS k udeleniu trvalého pobytu žalobcovi.

- Na odvolanie žalobcu žalovaný napadnutým rozhodnutím Č.: B.-K.-Z zo dňa 13.01.2021 podľa § 59 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní rozhodnutie I. stupňového správneho orgánu potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol. Žalovaný v rozhodnutí zastal jednoznačný názor, že I. stupňový správny orgán postupoval v súlade so Z o PC ako aj s ostatnými právnymi normami a nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozhodnutia. K námietkam žalobcu uviedol, že rozhodnutie vychádzalo zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a správny orgán postupoval v súčinnosti s účastníkom konania, vyhovel jeho požiadavkám, opätovne oslovil i SIS, práva účastníka neboli dotknuté, čo potvrdila aj N. prokuratúra v G. v písomnosti zo dňa 02.06.2020. Nesúhlasné stanovisko SIS s udelením trvalého pobytu žalobcovi postačovalo ako rozhodujúci podklad na to, že bol naplnený zákonný dôvod na zamietnutie jeho žiadosti, pričom Z o PC neprezumuje uvádzanie konkrétnych dôvodov v súvislosti s nesúhlasným stanoviskom SIS. Stotožnil sa s názorom I. stupňového správneho orgánu, že vzhľadom na charakter utajenia informácií SIS podľa druhej vety § 2 ods. 6 Zák. o SIS nie je možné, aby obsah informácie bol bližšie špecifikovaný a správny orgán nedisponoval oprávnením v rozhodnutí opísať, akého konkrétneho konania sa účastník dopustil, resp. dopúšťa, ani oprávnením na odtajnenie utajenej písomnosti. Odtajniť resp. sprístupniť písomnosť má len ten, kto ju vytvoril, respektíve súd a aj to po splnení všetkých zákonných podmienok. Poukázal na ust. §-u 48 ods. 2 písm. h) Z o PC, ktoré striktné ukladá správny orgán zamietnuť žiadosť o udelenie trvalého pobytu, a to bez možnosti iného

riešenia. V súvislosti s Nálezom ÚS SR PL ÚS 15/03, na ktorý poukazoval žalobca, uviedol, že sa týka vyslovenia nesúladu predchádzajúceho Zákona o ochrane utajovaných skutočností, ktorý bol zrušený súčasne platným zákonom č. 215/2004 Z. z. Tiež Nález ÚS SR sp. zn. PL ÚS 8/2016 bol prijatý v spojitosti s ust. § 120 ods. 2 Z o PC, ktoré bolo následne zo zákona vyňaté a stratilo účinnosť. Žiadne z rozhodnutí, na ktoré poukazoval účastník konania v odvolaní, nepojednáva o totožnom prípade, ako ten jeho. K postupu správneho orgánu vo fáze prijatia a archivovania písomnosti od SIS žalovaný uviedol, že sa jedná o bežný postup, ktorý stanovil ÚHCP P PZ ako nadriadený orgán a prvostupňový a odvolací orgán sú povinní to rešpektovať. Je úplne nespochybniteľná existencia nesúhlasného stanoviska SIS, pretože je riadne zaevidované pod spisovým číslom a archivované. Výkon podnikateľskej činnosti žalobcu nie je ohrozený, nakoľko nebol administratívne vyhostený, nebol mu uložený zákaz vstupu na územie Slovenskej republiky. Žalovaný zároveň poukázal na to, že z internetovej stránky firmy účastníka konania zistil, že spoločnosť je uzavretá.

22. Podľa § 43 ods. 1 písm. e) z. č. 404/2011 Z o PC policajný útvar udelí trvalý pobyt na päť rokov, ak nie sú dôvody na zamietnutie žiadosti podľa § 48 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2011/404/20220101>>, štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ak je to v záujme Slovenskej republiky.

22.1. Podľa § 48 ods. 2 písm. h) z. č. 404/2011 Z o PC Policajný útvar zamietne žiadosť o udelenie trvalého pobytu, ak stanovisko podľa § 125 ods. 6 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2011/404/20220101>> obsahuje nesúhlas s udelením trvalého pobytu.

22.2. Podľa § 125 ods. 6 písm. z. č. 404/2011 Z o PC policajný útvar si na posúdenie žiadosti o udelenie prechodného pobytu a žiadosti o udelenie trvalého pobytu štátneho príslušníka tretej krajiny staršieho ako 14 rokov vyžiada stanovisko Slovenskej informačnej služby a Vojenského spravodajstva, ktorí pri nesúhlase s udelením pobytu zašlú nesúhlasné stanovisko policajnému útvaru do pätnástich dní od doručenia žiadosti o stanovisko. Slovenská informačná služba a Vojenské spravodajstvo v stanovisku podľa predchádzajúcej vety prihládajú na záujmy štátu v rozsahu svojej pôsobnosti.

22.3. Podľa § 120 ods. 1 veta prvá z.č. 404/2011 Z o PC, ak nie je v tomto zákone alebo osobitnom predpise ustanovené inak, vzťahuje sa na konanie podľa tohto zákona všeobecný predpis o správnom konaní.

23. Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku (Z. č. 71/1967 Zb.) správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

23.1. Podľa § 33 ods. 1 Správneho poriadku (Z. č. 71/1967 Zb.) účastník konania a zúčastnená osoba má právo navrhovať dôkazy a ich doplnenie a klásť svedkom a znalcom otázku pri ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke.

23.2. Podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku (Z. č. 71/1967 Zb.) správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

23.3. Podľa § 23 ods. 2 Správneho poriadku (Z. č. 71/1967 Zb.) správny orgán môže povoliť nazrieť do spisov a urobiť si výpis, odpis, môže poskytnúť kópiu spisov alebo môže poskytnúť informáciu zo spisov iným spôsobom aj iným osobám, pokiaľ preukážu odôvodnenosť svojej požiadavky. Správny orgán je povinný umožniť nazerat' do spisov verejnému ochrancovi práv, komisárovi pre deti a komisárovi pre osoby so zdravotným postihnutím v súvislosti s výkonom ich pôsobnosti.

23.4. Podľa § 23 ods. 3 Správneho poriadku (Z. č. 71/1967 Zb.), správny orgán je povinný urobiť opatrenie, aby sa postupom podľa odsekov 1 a 2 neprístupnila utajovaná skutočnosť, bankové tajomstvo, daňové tajomstvo, obchodné tajomstvo alebo neporušila zákonom uložená alebo uznaná povinnosť mlčanlivosti.

24. Podľa § 2 ods. 4 Z.č. 46/1993 o SIS, informačná služba plní v rozsahu svojej pôsobnosti ďalšie úlohy podľa osobitných zákonov a úlohy vyplývajúce z medzinárodných zmlúv

a dohôd, ktorými je Slovenská republika viazaná a úlohy z dohôd o spolupráci s orgánmi a medzinárodnými organizáciami podľa § 1 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1993/46/20160101>>.

24.1. Podľa § 2 ods. 6 Z. č. 46/1993 Z. z. o SIS informačná služba poskytuje informácie o trestnej činnosti útvarom Policajného zboru a prokuratúry, a to najmä o páchaní organizovanej trestnej činnosti. Nevyhnutné informácie poskytuje aj iným štátnym orgánom, ak ich potrebujú na zamedzenie protiústavnej alebo inej protiprávnej činnosti.

24.2. Podľa § 2 ods. 7 Z. č. 46/1993 Z. z. o SIS získané informácie sa poskytujú iba na splnenie účelu vyjadreného v odsekoch 4 až 6 a § 1 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1993/46/20160101>>. Informácie podľa odseku 6 sa poskytnú len za podmienky, že ich poskytnutím nedôjde k ohrozeniu plnenia konkrétnej úlohy informačnej služby podľa tohto zákona alebo k odhaleniu zdrojov a prostriedkov informačnej služby alebo k odhaleniu totožnosti jej príslušníkov alebo osôb konajúcich v prospech informačnej služby; to neplatí, ak by bol následok spôsobený neposkytnutím informácií zjavne závažnejší ako následok, ktorý hrozí ich poskytnutím.

25. Podľa 2 písm. a) Z. č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností, na účely tohto zákona je utajovanou skutočnosťou informácia alebo vec určená pôvodcom utajovanej skutočnosti, ktorú vzhľadom na záujem Slovenskej republiky treba chrániť pred vyzradením, zneužitím, poškodením, neoprávneným rozmnožením, zničením, stratou alebo odcudzením (ďalej len „neoprávnená manipulácia“) a ktorá môže vzniknúť len v oblastiach, ktoré ustanoví vláda Slovenskej republiky svojím nariadením.

25.1. Podľa § 34 ods. 1 písm. f) Z. č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností oprávnenou osobou s osobitným postavením podľa tohto zákona je v rozsahu svojej funkcie sudca.

25.2. Podľa § 35 ods. 3 Z. č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností za oprávnenú osobu sa považuje aj osoba, ktorá sa v konaní pred štátnym orgánom, na základe súhlasu vedúceho, do ktorého pôsobnosti utajovaná skutočnosť patrí, jednorazovo oboznámi s utajovanými skutočnosťami v rozsahu potrebnom na konanie, a to advokát, notár, znalec, tlmočník, súdny exekútor alebo starosta obce po podpísaní vyhlásenia o mlčanlivosti a poučení o povinnostiach pri ochrane utajovaných skutočností a možných dôsledkoch ich porušenia. Poučenie vykoná ten, kto bude oprávnený rozhodnúť o prizvaní takejto osoby na konanie, o čom vyhotoví písomný záznam.

26. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

26.1. Podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy SR kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takejto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

27. Správny súd preskúmaním napadnutého rozhodnutia žalovaného a postupu správnych orgánov pred jeho vydaním, ako aj administratívneho spisu správnych orgánov predloženým žalovaným, dospel k jednomyselnému záveru, že žaloba bola podaná dôvodne a rozhodnutie žalovaného a I. stupňového správneho orgánu je potrebné zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie z dôvodu, že skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia nemá oporu v administratívnom spise (§ 191 ods. 1 písm. f) SSP.

28. V prejednávanej veci z obsahu administratívneho spisu, ako aj z napadnutých rozhodnutí vyplýva, že správne orgány pri rozhodovaní o žiadosti žalobcu postupovali v zmysle príslušných ustanovení Z o PC a správny orgán I. stupňa si vyžiadal po podaní žiadosti žalobcu o udelenie trvalého pobytu podľa § 43 ods. 1 písm. e) Z o PC stanovisko od SIS a Vojenského spravodajstva Ministerstva obrany SR podľa § 125 ods. 6 Z o PC. Na základe nesúhlasného stanoviska SIS k udeleniu trvalého pobytu žalobcovi, správny orgán I. stupňa jeho žiadosť podľa § 48 ods. 2 písm. h) Z o PC zamietol a žalovaný jeho rozhodnutie

podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku potvrdil. V administratívnom spise správnych orgánov sa však uvedené stanovisko SIS nenachádza a ako uviedol zástupca žalovaného na pojednávaní pred súdom, žalovaný (rovnako ako aj súd) sa s týmto stanoviskom neoboznámil, pretože sa ako utajovaná informácia nachádza na ÚHCP P PZ Z., ktorý nie je účastníkom konania. Žalobca dôvodne namietal, že stanovisko SIS, ktoré bolo jediným dôvodom pre zamietnutie žaloby, nie je súčasťou administratívneho spisu a vyslovil pochybnosti o jeho reálnej existencii.

29. Správny súd poukazuje na ust. § 125 ods. 6 Z o PC, podľa ktorého si stanovisko od SIS má vyžiadať policajný orgán, ktorý o žiadosti rozhoduje (t. j. I. stupňový správny orgán, ktorý si stanovisko aj vyžiadal) a SIS v prípade nesúhlasu s udelením pobytu, zašle nesúhlasné stanovisko policajnému útvaru do 15 dní od doručenia žiadosti. V prejednávanej veci SIS nesúhlasné stanovisko nezaslala I. stupňovému správne mu orgánu, ale podľa obsahu administratívneho spisu ÚHCP P PZ Z., ktorý v administratívnom konaní o žiadosti nerozhodoval, ani správu od SIS nežiadal. Pokiaľ žalovaný poukazoval na to, že ide o bežný postup správnych orgánov v zmysle usmernenia MV SR - ÚHCP P PZ Z. zo dňa 21.03.2019, tak správny súd konštatuje, že interné postupy správnych orgánov musia rešpektovať zákony a v nich stanovené postupy a navyše v danom prípade nebolo ani dodržané toto interné usmernenie, keď po doručení stanoviska I. stupňový správny orgán nebol informovaný, že SIS dala nesúhlasné stanovisko k žiadosti žalobcu, keď z písomnosti ÚHCP P PZ Z., doručenej správne mu orgánu I. stupňa dňa 24.04.2020 vyplýva len to, že majú zabezpečiť postup podľa § 48 ods. 2 písm. h) alebo § 50 ods. 1 písm. a) Z o CP.

30. Pokiaľ žalovaný poukazuje na to, že písomnosť od SIS je utajovanou informáciou a podlieha osobitnému režimu podľa Zákona o ochrane utajovaných skutočností, tak ÚS SR sa v náleze sp. zn. PL.ÚS 8/2016 zo dňa 12.12.2018 zaoberal ústavou garantovaným právom na spravodlivý proces v administratívnom konaní, týkajúcom sa pobytu cudzincov, a podkladmi rozhodnutia, ktoré svojim charakterom spadajú pod režim ochrany utajovaných skutočností a vyslovil: „základné právo na súdnu ochranu

v správnom súdnictve predpokladá nielen formálne umožnenie prístupu uplatnením napadnutej právnej úpravy dotknutých osôb k súdu, resp. súdnej ochrane, ale tiež taký prístup, ktorý im umožní účinnú (efektívnu) ochranu ich individuálnych záujmov. Efektívnosť ochrany individuálnych záujmov závisí od mnohých faktorov, predovšetkým však od práva dotknutej osoby brániť svoje záujmy za najlepších možných podmienok, čo v kontexte napadnutej právnej úpravy znamená, že dotknutá osoba má možnosť vyžadovať od príslušného orgánu (policajného útvaru, resp. ministerstva) sprístupnenie aspoň podstaty dôvodov týkajúcich verejnej bezpečnosti, ktoré tvoria základ jeho rozhodnutia podľa napadnutej právnej úpravy a tak so znalosťou veci posúdiť, či je pre ňu užitočné obrátiť sa s príslušným návrhom na súd. Iba tak sa z hľadiska dotknutej osoby môže vylúčiť svojvôľa alebo iný ústavne neudržateľný postup príslušného orgánu (policajného útvaru, resp. ministerstva) pri napĺňaní účelu napadnutej právnej úpravy vo vzťahu k dotknutej osobe. Z toho vyplýva, že príslušný orgán (policajný útvar, resp. ministerstvo) musí mať zákonom uloženú povinnosť oznámiť dotknutej osobe aspoň podstatu dôvodov týkajúcich sa verejnej bezpečnosti, ktoré tvoria základ rozhodnutia podľa napadnutej právnej úpravy, ak už z dôvodu ochrany verejnej bezpečnosti nemôže dotknutej osobe oznámiť presné a úplné dôvody tvoriace základ rozhodnutí podľa napadnutej právnej úpravy.“

31. V zmysle § 2 z. č. 215/2004 Z. z. o utajovaných skutočnostiach, utajovanou skutočnosťou je informácia určená pôvodcom, ktorú vzhľadom na záujem Slovenskej republiky treba chrániť pre vyzradením, zneužitím. S takouto informáciou majú právo sa oboznámiť len osoby, oprávnené na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami, pričom podľa § 34 ods. 1 písm. f) uvedeného zákona, je takouto oprávnenou osobou s osobitným postavením i sudca. V prejednávanej veci, pokiaľ by nesúhlasné stanovisko SIS bolo ako utajovaná informácia v administratívnom spise správnych orgánov (napr. v zabezpečenej prílohovej obálke), sudcovia správneho súdu boli pri rozhodovaní vo veci oprávnenými osobami na oboznámenie sa s touto utajovanou skutočnosťou - informáciou. Ako je zrejmé z viacerých rozhodnutí súdov, tak sudcovia sa so stanoviskom SIS k udeleniu pobytu cudzincov v konaniach i oboznamovali (napr. rozsudku NS SR sp. zn. 10Sža/39/2015 z 27.03.2019).

32. V prejednávanej veci však vzhľadom k tomu, že stanovisko SIS sa v administratívnom spise správnych orgánov nenachádza, senát správneho súdu nemal možnosť sa s ním oboznámiť. Tu je potrebné uviesť, že s obsahom stanoviska SIS sa neoboznámil ani žalovaný ako odvolací správny orgán, pričom pri rozhodovaní o odvolaní vychádzal len z úradného záznamu zo dňa 28.07.2020.

Žalovaný tak pri rozhodovaní o odvolaní sa nevysporiadal so základnou okolnosťou, ktorá bola podstatnou pre konanie a rozhodnutie založil len na skutočnosti plynúcej z úradného záznamu, ktorý nie je samostatne prípustným dôkazným prostriedkom, ale skutočnosti v ňom uvedené musia byť predmetom overenia odvolacím orgánom, zvlášť ak na tomto podklade je založené celé rozhodnutie.. Z ust. § 23 ods. 3 Správneho poriadku, ktorého ustanovenia je potrebné aplikovať v prejednávanej veci, vyplýva, že správny orgán je povinný urobiť opatrenia, aby sa pri nazeraní do spisov, nesprístupnila utajovaná skutočnosť a teda je na správnom orgáne, akým spôsobom zabezpečí utajenú informáciu od SIS, aby sa s ňou neoprávnená osoba nemohla oboznámiť, čo však neplatí o sudcoch, ktorí rozhodujú v danom súdnom konaní. Správny súd pripomína, že administratívnym spisom správneho orgánu sa rozumie súbor všetkých písomností vzťahujúcich sa k predmetnej veci. Zákon č. 215/2004 Z. z. reguluje postup pri manipulácii s písomnosťami obsahujúcimi utajené skutočnosti, s tým, že s utajovanými skutočnosťami sa môžu oboznamovať len oprávnené osoby, ktoré tvoria niekoľko kategórii. Iné osoby v zmysle § 35 ods. 3 Z. č. 215/2004 Z. z. ako napr. účastníci konania, ich zástupcovia, sa môžu v konaní pred štátnym orgánom oboznámiť s utajovanými skutočnosťami len jednorazovo a iba v nevyhnutnom rozsahu, ak je to potrebné pre priebeh správneho konania. K takémuto oboznámeniu môže dôjsť len za kumulatívneho splnenia týchto podmienok:

- a) kto sa má oboznámiť s utajenou skutočnosťou, je štátnym občanom Slovenskej republiky,
- b) oboznámenie sa s utajovanou skutočnosťou je nevyhnutné v záujme priebehu konania,
- c) osoba bola správnym orgánom oboznámená s povinnosťami podľa Z. č. 215/2004 Z. z.,
- d) takáto osoba podpísala vyhlásenie o mlčanlivosti, ktoré sa stane súčasťou spisu.

33. V prejednávanej veci žalobca prostredníctvom zástupcu požiadal SIS ako pôvodcu utajovanej skutočnosti a oboznámenie sa s utajovanou skutočnosťou (list zo dňa 03.08.2020, ktorý je súčasťou administratívneho spisu správneho orgánu), správne orgány však v danej veci na túto žiadosť nereagovali, nezisťovali, či SIS na žiadosť odpovedala a súčasne sa nezaoberal ani stanoviskom prokuratúry.

34. Podľa § 191 ods. 1 písm. f) SSP správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu.

35. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, keď dôvodom na zamietnutie žiadosti bolo nesúhlasné stanovisko SIS k udeleniu trvalého pobytu žalobcovi a správny súd nezistil obsah tohto stanoviska, napadnuté rozhodnutie žalovaného i I. stupňového správneho orgánu zrušil a vec vrátil I. stupňovému správne orgánu na ďalšie konanie, v ktorom správny orgán zabezpečí, aby stanovisko SIS pri dodržaní postupu podľa Z. č. 215/2004 bolo súčasťou administratívneho spisu a mal možnosť sa s ním súd oboznámiť (rovnako ako i žalovaný, ktorý pri rozhodovaní o odvolaní tiež nebol oboznámený s týmto dôkazom). Zároveň správne orgány budú vychádzať i z Nálezu ÚS SR sp. zn. PL.ÚS 8/2016 zo dňa 12.12.2018 a dbať na to, aby účastník konania mal reálne zachované svoje práva v zmysle § 33 Správneho poriadku.

36. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 175 ods. 1 SSP tak, že žalobcovi, ktorý mal v konaní úspech, priznal proti žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania, o výške ktorých rozhodne správny súd podľa § 175 ods. 2 SSP.

37. Rozhodnutie senátu správneho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia tohto rozsudku na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky prostredníctvom Krajského súdu v Trenčíne.

V kasačnej sťažnosti je potrebné uviesť všeobecné náležitosti podania podľa § 57 SSP, t.j. ktorému správne mu súdu je podanie určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania. Ďalej sa v kasačnej sťažnosti musí uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu, účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie, vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd, nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g) až i) SSP sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Uvedená povinnosť neplatí, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c) a d) SSP, je žalovaným Centrum právnej pomoci.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne mu súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.